

Dato: 3. marts 2021

Sagsnr.: 20/05257

MKR

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

ÆNDRING af afgørelse om afslag på ansøgning om tilsagn om tilskud til privat skovrejsning i Vordingborg Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 6, stk. 1, nr. 8, jf. bilag 2, og § 25 i bekendtgørelse nr. 724 af 10. juli 2019 om tilskud til privat skovrejsning jf. skovlovens § 62 og 63.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet ændrer Landbrugsstyrelsens afgørelse af 20. april 2020 om afslag på ansøgning om tilsagn om tilskud til privat skovrejsning på A1, hvorefter ansøger er berettiget til tilskud til privat skovrejsning.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.²

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 315 af 28. marts 2019 af lov om skove.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 21. april 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af landbruger, der er repræsenteret ved konsulent.

Klager har anført, at Landbrugsstyrelsens afgørelse ikke er i overensstemmelse med skovloven og vejledningen.

Klagepunktet er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

Klager har den 20. september 2019 indsendt ansøgning om tilsagn om tilskud under ordningen privat skovrejsning 2019. Klager har søgt om tilskud på 80.630,00 kr. til skovrejsning på 2,35 ha og etablering af 810 m hegn. Ansøgningen var bl.a. vedlagt skovkort og plantekort med indtegnning af arealet på Internet MarkKort (IMK).

Landbrugsstyrelsen har den 10. marts 2020 truffet afgørelse om afslag på tilsagn om tilskud til privat skovrejsning. Styrelsen har begrundet afgørelsen med, at ansøgningen ikke opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Hertil har styrelsen anført, at det ansøgte areal ikke er tilskudsberettiget, da der ikke er passende balance mellem skovbryn og kerneskov, hvorfor projektet heller ikke lever op til kravet om skovkerne. Styrelsen har henvist til § 6, stk. 1, nr. 8, jf. bilag 2 og § 7, stk. 1, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 724 af 10. juli 2019.

Den 23. marts 2020 har klager indsendt klage over afgørelsen. Klager har anført, at afgørelsen ikke er velbegrundet, da der ikke er nævnt noget om lysninger, fragmentering af skoven m.m. Det er klagers opfattelse, at styrelsen har anerkendt, at projektet opfylder alle andre formelle krav til ordningen. Det er ifølge klager et problem, at grundlaget for vurderingen er ukendt, samt at dette ikke er oplyst eller uddybet af styrelsen. Klager har anført, at styrelsen må have foretaget en vurdering, dels om formen på skoven er konstrueret uhensigtsmæssigt og dels om forholdet mellem skovbryn og skovkerne kunne være anderledes. I den forbindelse har klager anført, at det ikke er muligt at forbedre skovbryn og skovkerne i projektet.

2.1 Den påklagede afgørelse

Landbrugsstyrelsen har den 20. april 2020 meddelt afslag på tilsagn om tilskud til privat skovrejsning. Det fremgår af afgørelsen, at den erstatter en tidligere afgørelse af 10. marts 2020 efter en klage, da afgørelsen ikke var tilstrækkeligt begrundet.

Landbrugsstyrelsen har begrundet afgørelsen med, at ansøgningen ikke opfylder betingelserne for at modtage tilskud til privat skovrejsning 2019. Hertil har styrelsen anført, at begrundelsen for afslaget følger af § 5, stk. 3, pkt. 3, § 6, pkt. 8 og § 7, pkt. 4, i bekendtgørelse nr. 724 af 10. juli 2019 samt bilag 2 i vejledningen om tilskud til privat skovrejsning 2019. Videre

har styrelsen henvist til, at det følger af bilag 2, at skoven skal have en passende balance mellem skovbryn, bevoksninger og åbne arealer. Styrelsen har på den baggrund vurderet, at balancen mellem skovbryn, åbne arealer og bevoksning ikke er passende grundet projektarealets trekantede udformning. Styrelsen har påpeget, at klager har ansøgt til et lysåbent areal på 0,21 ha ud af det samlede ansøgte areal på 2,35 ha, hvor de resterende ha er fordelt med 1,12 ha bevoksning og 1,02 ha skovbryn. Hertil har styrelsen anført, at det lysåbne areal fragmenterer den potentielle skovkerne, således at denne vil have stor randpåvirkning, hvorfor styrelsen har antaget, at der ikke udvikles optimalt skovklima. Det er på den baggrund styrelsens opfattelse, at den nye skov ikke lever op til kriterierne for at opnå tilsagn.

Landbrugsstyrelsen har videre påpeget, at afgørelsen er truffet ud fra en konkret vurdering af klagers ansøgning. Videre har styrelsen oplyst, at det ikke er muligt at ændre projektets udformning efter ansøgningens indsendelse. Derudover har styrelsen ikke fundet det nødvendigt at indhente de manglende dokumenter fra de offentlige myndigheder, allerede fordi klagers projekt ikke opfylder kravene til at opnå tilsagn.

2.2 Klagens indhold

Klager har anført, at den indsendte ansøgning opfylder alle krav i ordningen. Det er ifølge klager et problem, at der gives afslag på baggrund af en gummiparagraf, hvor der ikke i vejledningen eller bekendtgørelsen er anført hvilke parametre, der bedømmes efter. Videre har klager anført, at der i den første afgørelse af 10. marts 2020 ikke er givet begrundelse om lysningen eller fragmentering af skoven. Klager er af den opfattelse, at den nye begrundelse i afgørelsen af 21. april 2020 anvendes for at undgå klagens kerne. Derudover har klager påpeget, at der ingen steder i vejledningen står, at man ikke må have en lysning i en skov på 2,2 ha, samt at lysåbne arealer på knap 10 % er for meget. Herudover har klager henvist til, at de 10 % ligeledes følger af skovlovens regler, samt at skoven må opdeles i flere tilplantede områder helt ned til 0,2 ha. Det er på den baggrund klagers opfattelse, at opdelingen ikke skaber fragmentering eller øget randeffekt.

Derudover har klager anført, at det eneste, der står klart beskrevet i vejledningen angående skovkerne, er at skoven som hovedregel skal være mindst 40 m bred og have et kerneareal. Klager har i den forbindelse anført, at klagers ansøgning opfylder begge krav. Videre har klager anført, at ca. 230 m ud af klagers projekt på ca. 330 m er bredere end kravet på 40 m. Derudover har klager anført, at kernen i beplantningen er 1,5 ha sammenhængende areal, med en bredde, der er betydeligt større end det påkrævede.

Slutteligt har klager påpeget, at det er et problem, at man i vejledningen udtrykkeligt har nævnt, at det er tilladt at have lysåbne arealer i en skov, hvorefter man giver afslag med den modsatte begrundelse. Videre har

klager anført, at det lysåbne areal i den ansøgte skov er mindre end det skovloven tillader.

2.3 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Landbrugsstyrelsen har den 5. maj 2020 oversendt sagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Det fremgår af bemærkningerne, at Landbrugsstyrelsen genoptog afgørelsen af 10. marts 2020, da afgørelsen ikke var tilstrækkeligt begrundet og ikke opfyldte kravene i forvaltningsloven. Videre har styrelsen anført, at afgørelsen er truffet på grundlag af en konkret faglig vurdering, og at vurderingen skal sikre, at der gives tilskud til de projekter, der opfylder formålet med ordningen.

Vedrørende klagepunktet om, at der i afgørelserne er skiftet argumentation, har Landbrugsstyrelsen anført, at der ikke er tale om en ny begrundelse fra afgørelsen den 10. marts 2020. Hertil har styrelsen henvist til, at lysningen er inddraget i den faglige vurdering, så den er mere korrekt og uddybet tilstrækkeligt. Styrelsen har angående klagepunktet om, at projektet lever op til vejledningens krav om bredde og kerneareal anført, at det ligeledes skal vurderes om skoven har en passende balance. Videre har styrelsen anført, at balancen skal være passende mellem skovbryn, bevoksninger og åbne arealer, og at skoven er sammenhængende, så der udvikles et optimalt skovklima.

Endeligt har Landbrugsstyrelsen besvaret klagepunktet om, at det er problematisk, at der gives afslag, når det efter vejledningen er tilladt at have lysåbne arealer. Hertil har styrelsen anført, at selvom lysåbne arealer er tilladt, skal der stadig, være en passende balance, hvilket skal vurderes konkret.

2.4 Nye oplysninger under sagens behandling

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har den 2. november 2020, i forbindelse med sagens behandling, fremsendt en anmodning til Landbrugsstyrelsen. Nævnet har bedt styrelsen uddybe begrundelsen for skovens randvirkning samt skovklima og vurdering af balancen mellem skovbryn, bevoksninger og åbne arealer.

Den 16. november 2020 har Landbrugsstyrelsen besvaret Miljø- og Fødevarerklagenævnets henvendelse.

Indledningsvist har Landbrugsstyrelsen anført, at en stor del af det omfattede projektareal består af henholdsvis skovbryn og lysåbent areal (1,22 ha i modsætning til et kerneareal på 1,12 ha). Herunder har styrelsen anført, at kerneskov, uden randpåvirkningen fra vind og vejr, vil blive uforholdsvist lille, også uden hensyn til randpåvirkningen af det omkringliggende areal til det lysåbne område i projektet. På den baggrund

har styrelsen vurderet, at der ikke er et passende forhold mellem bryn/randpåvirket skov og kerneareal.

Videre har Landbrugsstyrelsen henvist til, at formålet med ordningen er, at etablere ny skov, der skal forbedre vandmiljø og natur ved at fjerne kvælstof. Herunder har styrelsen henvist til de objektive krav i bekendtgørelsens bilag 2, vedrørende skovens opbygning, hvor skovens bredde skal være mindst 40 meter. Hertil har styrelsen henvist til, at det ansøgte areal har et kerneareal på mere end 40 meter i bredden på en strækning, der er ca. 150 meter, samt at den ansøgte skov anlægges med skovbryn. Styrelsen har også anført, at der er en høj grad af biodiversitet knyttet til overgangszoner, herunder skovbryn, samt at skoven er sammenhængende og anlægges med et lysåbent areal, der ikke fragmenterer skoven. Videre har styrelsen konstateret, at klagers kerneareal opfylder de objektive krav til skovens opbygning, der fremgår af bekendtgørelsen. Hertil har styrelsen anført, at der i bekendtgørelsen ikke stilles krav om indre skovbryn, hvorfor en eventuel randpåvirkning heraf, ikke skal indgå i sagens vurdering.

Endeligt har Landbrugsstyrelsen medgivet, at vurderingen af klagers projekt har været for restriktiv i forhold til bekendtgørelsen. På den baggrund har styrelsen efter fornyet gennemgang vurderet, at det ansøgte skovrejsningsprojekt opfylder bekendtgørelsens krav til skovens opbygning. Hertil har styrelsen anført, at arealet kan udvikles til bevoksning med skovklima, der kan opfylde formålet med ordningen. Videre har styrelsen anført, at der ikke i bekendtgørelsen er tilstrækkeligt grundlag for at meddele klager afslag på ansøgning om tilsagn om tilskud til privat skovrejsning.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af § 6, stk. 1, nr. 8, i bekendtgørelse nr. 724 af 10. juli 2019, at et projekt omfattet af § 3 skal opfylde kravene i bilag 2.

Det fremgår af bilag 2 om krav til projekter med tilskud til privat skovrejsning, at skoven skal have en passende balance mellem skovbryn, bevoksninger og åbne arealer. Derudover fremgår det, at eventuelle åbne arealer kan indgå i skoven, såfremt de ikke har karakter af korridorer, der fragmenterer skoven. Bredden af skoven skal som hovedregel være mindst 40 m, og der skal være et kerneareal. Kernearealet er et sammenhængende, bevokset skovområde, hvor der kan udvikles skovklima, og som er uden eller med lav randvirkning.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager er berettiget til tilsagn om tilskud til privat skovrejsning i henhold til ansøgning af 20. september 2019.

Ved vurderingen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt til grund, at klagers ansøgning af 20. september 2019 opfylder de objektive krav om en bredde på mindst 40 m, samt tilstedeværelse af et kerneareal. Herunder har nævnet lagt vægt på det ved ansøgningen vedlagte skovkort og plantekort, hvor kernearealet vil bestå af et sammenhængende, bevokset område omringet af skovbryn. Nævnet har i forlængelse heraf vurderet, at klagers kerneareal lever op til definitionen af sådanne, idet bekendtgørelsen ikke stiller krav om indre skovbryn. Dermed finder nævnet, at skovprojektet opfylder kravene til bredde og kerneareal i bekendtgørelsens bilag 2. Derudover bemærker nævnet, at denne vurdering stemmer overens med styrelsens nye vurdering ved henvendelsen af 16. november 2020. Det er således nævnets vurdering, at klagers projekt opfylder betingelserne i bekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 8, jf. bilag 2.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ændrer Landbrugsstyrelsens afgørelse af 20. april 2020 om afslag på ansøgning om tilsagn om tilskud til privat skovrejsning på A1, hvorefter ansøger er berettiget til tilskud til privat skovrejsning.